

„Minden ki nem mondott igazság méreggé válik”

TARTALOM

- A közjő és a parlamenti demokrácia – II. rész
- Mit hoz a Mikulás ?
- Adok– Kapok– Adok– Kapok– ...
- Felhívás az összefogásra!
- A lélek edzése a képmutatással szemben
- Az év dumája

Ébredj, magyar!

Országodon kufárok osztozódnak rabtartóid leszármazottjai, s kik raboltak, ölte, véredet vették, ma mástól rabolt palotákban élnek.

Szétterelnének száz apróka pártba, hogy szavazatod feldarabolódjon, s egy kisebbség, fölzárkózva keményen, uralkodhasson a többség felett.

Gyermekeid lelkéből már kiültek tisztességet, Istent és Hazát. Volt kínzólegények demokráciára tanítják ma az unokát.

Szabadságról rikácsol a lopó, A fosztogató igazságról fecseg, s aki kifosztott, ma igazságról kesereg.

Wass Albert

Gyurcsány per

2007.nov.30-án elkezdődött a „Kossuth tériek” képviselőjében Kalmár László („Kroko tanár úr”) által 2006. okt.11-én benyújtott, Gyurcsány Ferenc és bűntársa, Veres János ellen indított kártérítési per tárgyalása a Fővárosi Bíróságnál. A Bíróság épületét, a Markó utcát, de még a környező utcákat is művelési területté változtatva példátlan nagyságú rendőri erők sorakoztak fel a „Kossuth téri Csöcselék” – felperesek tiszteletére.

Kalmár László I.r. felperes kérdésére, – miszerint miért szükséges a készenléti rendőrség jelenléte a Független Magyar Bíróságon egy polgári perben – az eljáró bíró csak annyit válaszolt, hogy nem tudja, nem ő hívta őket, de véleménye szerint egészen biztos, hogy ilyen létszámú „közönség” mellett szükséges a jelenlétük a rend fenntartásához.

Valószínűleg ezt a nézetet osztotta Gyurcsány Ferenc I.r. alperes jogi képviselője is, hiszen az ismert, magabiztos „sztárügyvéd” (Kovács Kázmér) ezúttal másodmá-gával jelent meg a Bíróságon. A tárgyalóteremben a felpereseken és a korábbi oszlatásokról már jól ismert rendőrökön kívül rengeteg szimpatizáns, Kossuth téri tüntető, valamint a sajtó képviselői is szép számban képviseltették magukat.

Az eljáró bíró először számba vette a jelenlévőket, majd összefoglalva ismertette az ügyben eddig keletkezett iratokat. Külön meglepő, hogy az alperesi oldalon beavatkozni kívánó két német állampolgár, valamint jogi képviselőjük a tárgyaláson nem jelentek meg. (Megjegyzem, a beavatkozni kívánók a felperesek által benyújtott keresetet beadványukban komolytalannak nevezték, majd egy másik mondatban elismerik, hogy azt tulajdonképpen nem is olvasták.)

A kártérítési perben egyébként közel 200 felperes

van, – köztük Gonda László, dr. Bene Gábor és Antal Péter, a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 vezetői – , akik fejenként 100 ezer forintos nem vagyoni kártérítést követelnek, mert a miniszterelnök megsértette a szabad választáshoz való jogukat, amikor valótlan adatokat közölt az ország állapotáról a 2006-os országgyűlési választás kampányában, valamint eltitkolta az államháztartás valós adatait, így csalással, megtévesztéssel jutott hatalomra, ezen túl pedig az öszödi beszéddel megsértette – és azóta is folyamatosan sérti – a felperesek emberi méltóságát, személyhez fűződő jogait.

Kíváncsian várjuk a további fejleményeket.

(További részletek és dokumentumok a www.harcter.hu oldalon olvashatók.)

– Edua

Forrás: MNO On-line

**Továbbra is MINDEN NAP TŰNTETÜNK A VÉRTANÚK terén 19-21 óra között!
(Jóllehet csak a parkolót használják, a parkokkal együtt a teljes Kossuth teret
kiszajátította a Miniszterelnöki Hiv., üzlet-cirkuszi célból, jan.2-ig!)**

A közjó és a parlamenti demokrácia – II. rész

Immár valamelyest fogalmat alkothatunk magunknak a közjóról, mint a törvényhozás céljáról.

Először: a közjó abban rejlik, ha a társadalomban az erkölcsi- és jogrend a lehető legtökéletesebben megvalósul: az emberek hármasszoros viszonyából származó kötelességek teljesülnek, így az egyes ember eléri a célját, a társadalomban pedig megvan a béke és az igazságosság.

Másodsor: a társadalmi osztályok közreműködésével mindaz, ami az emberiség életéhez, virágzásához anyagiakban és szellemiekben szükséges és hasznos, megtalálható a társadalomban. Vagy – mint Szent Tamás röviden összefoglalja: „örülünk a békének, az igazság virágzik, és a jóval bősége túlsordul minden határon.”

Az állam feladata nem abban rejlik, hogy az egyes ember jogait védelmezze és másra se gondoljon. Az államnak alapvetően a közjó megvalósítására kell törekednie, nem kötelessége az egyes ember érdekeinek védelme. Ugyanakkor a törvényhozásnak meg kell könnyítenie az egyén boldogulását, a jogokat meg kell védelmeznie, azaz kötelessége segíteni, irányítani.

Harmadsor: mivel a törvényhozás egyik feladata a polgárok erkölcsi nevelése, az joggal terjed ki mindarra, ami az egyének erkölcsösségére veszedelmes.

Negyedsor: ha törvényhozás okos és bölcs, mert a társadalom szükségletéhez és erkölcsi állapotához kell alkalmazkodnia; tartós és nem pillanatnyi törvényeket kell hoznia, – minél tehetetlenebb, minél kevesebb az erkölcsi józanság, annál részletesebbnek kell lennie. Az erkölcsös felfogás hiánya miatt kívánja Szent Tamás, hogy a törvény a lehető legkisebb emberi önkényt is tartalmazza.

Ha az emberek egymáshoz való viszonyát, a közrendet törvények ezrével kell szabályozni és büntetésekkel védelmezni, biztos jele annak, hogy a társadalomban az erkölcsök igen gyenge lábón állnak, s a jót már nem saját belátásból és lelkiismeretességéből teszik – pusztán félelemből.

Ha az állam és a törvényhozás minden „piszlicsáré”

„Tőlünk függ minden,
csak akarjuk!”

– Széchenyi István

ügybe beavatkozik, – ami ugyan nem jogtalanság – arról árulkodik, hogy a társadalom elvesztette képességét önmaga irányítására. Abból a kölcsönös viszonyból, amely a törvény és a társadalmi erkölcsök között van, következik: mégoly helyes törvény sem éri el a célját, ha a társadalom nem érzi át annak szükségességét, és nincs annyi erkölcsi ereje, hogy a törvényt be is tartsa. Az is belátható, hogy valódi botrány a törvényhozás részéről, ha a törvényeivel éppen olyanokat enged meg, oly’ légből kapott jogokat, szabadságokat szentesít és társadalmi bajokat tűr el – pl. az ún. megélhetési bűnözést –, amelyek annak erkölcsét egyenesen aláássák.

A közjó fentebbi meghatározása a törvényhozás zsinórmértéke. Az, hogy egy törvény igazságos-e, vagy igazságtalan, nem az a mértéke megszavazza-e a többség, vagy nem, hanem összeegyeztethető-e a természetes erkölcsi renddel, vagy nem.

A törvény jogossága tehát nem a többségtől függ. A többség akarata, a király akarata, valamely diktátor akarata, de még a nemzet akarata sem többség-függő. Maga az akarat nem zsinórmértéke az igazságosságnak. Ha így lenne, akkor a többség, vagy a legfőbb hatalom zsarnokság. Az ilyen akarat „magis esset iniquitas quam lex.”

Az a parlamenti elv, amely a pusztán többséget tekintő mérvadóknak, az erőt teszi az igazság mértékévé. A többség elve csakis akkor helyes, ha azt erkölcsi alapjától el nem szakítják. Ezen elv kiindulópontja, hogy a törvényhozó testület minden bizonnyal a közjót akarja, azaz nem a maga érdekében dolgozik – vagyis nem „megélhetési politikuskokat támogat” –, hanem az állam igaz javát keresi. Ahol választás van, ott a képviselő a választók többségének bizalmát bírja, mert a választók megbízottja. De ebből is csak akkor lehet a többség hozta törvények igazságos voltát bebizonyítani, ha feltételezzük: a választók nagyobb tömegében él még az erkölcsi érzék, a közjó szeretete – csak olyanokat választ, akik igazán akarják a haza javát. Ez pedig vitathatatlan erkölcsi erőt, helyes politikai belátást tételez föl a választóknak. Enélkül a parlamenti rendszer, a többség elve éppen elv abszolutisztikus és erkölcsstelen, mint bár-mely diktatúra.

Dr. Rászlai Tibor – Antal Péter

MIT HOZ A MIKULÁS ?

GYURCSÁNYNAK: Elektronikus (digitális) hang, szöveg-és fénykijelzős hazug-ságmérő készüléket.

LENDVAINAK: Egy darab hordozható gázórát és gázár-változást jelző indikátort.
LAMPERTHNAK: Egy doboz CAVINTONT, hogy emlékezzen a választópolgároknak tett hatpontos ígéretére.

GERGÉNYINEK: Világító és hangjelzős „vipérát”, házi (saját) használatra.
Kókának: Nagyothalló készüléket a „nemdübörgő” gazdaság észlelésére.

A HETI-HETES TAGJAINAK: Röhögést és vastapsot imitáló készüléket, valamint OVÉNALL szájvizet a trágár kifejezések „kijétsé” utáni alapos száj-öblítésre.

ZUSCHLAGNAK: A „Nem loptam én életemben, ...” c. magyar nótát CD-n.

DEMSZKYNEK: Egy miniatűr 5-ös metrókocsit, és örökös főpolgár-mesteri helyet a Tunisz melletti romvárosban. Ott már nem lesz képes olyan károkat létrehozni, mint Budapestben.

KIRÁLY BÉLÁNAK: Kítüntetést Demszkytól, az még hiányzik a kollektívájából.

HORVÁTH ÁGNESNEK: Az orvosi képzésére fordított tandíj visszatérítését, mivel bizonyíthatóan az alapismeretekre sem tanították meg.

ORBÁNNAK: Budapest térképét, annak „felmérésére”, hogy az Astoriánál nem lehet és nem érdemes érdemleges naggyűlést tartani.

TORGYÁNNAK: Negyedikül, – 1500 forintos (savanykás és apró szemű) chilei cseresznyét, és egy hibajavító (számítógépes) programot, készülő „műveinek” ellenőrzésére.

CSURKÁNAK: Egy eltávolíthatatlan (kirúghatatlan) munkatársat.
LABORCNAK: A KGB-s akadémia elvégzését annulláló, Putyin aláírásával és pecsétjével – közzegyző előtt – hitelesített igazolást.

HORN GYULÁNAK: Két hordó alkoholmentes italt, valamint egy csomag naftalint a pufajka tárolásához.

HORN GÁBORNAK: Hiteles születési anyakönyvi kivonatot arról, hogy spermabankban tárolt anyag segítségével biztosították a világrajövetelét.

PETŐ IVÁNNAK: Kéri Edit „Kik löttek a Kossuth téren?” c. tényfeltáró művét.

VERESNEK: Alapfokú matematikai és közgazdasági ismeretek pénzügy-minisztereknek c. szakkönyvet, lapulével kötésben.

FÜRNEK ÉS CSOÓRINAK: Erkölcsi segítséget, hogy legyen erejük 2008 márciusában is kiadni egy manifesztumot (chartát), amelyben tovább meakul-pázhatnak afelett, amit 1900-1994 között Hofi szavaival élve: „elszabtak”, de szerencsére nem jutottak a hajléktalanok sorsára.

SZILINEK: Egy papírmáséból készült (kihajtható) parlamentet, amellyel gyakorolhatja, hogy miként lehet látszatevékenységgel megnyerni a közvélemény szimpátiáját, miközben (néhány merésznek tűnő frázis pufogatásán kívül) semmilyen érdemleges (hasznos) tettet nem hajt végre.

DÁVIDNAK: Egy csodaszép, széles karimájú, malomkerék nagyságú, Antall képével díszített kalapot, amely biztos védelmet nyújt: eső, hőzapor és zajtójasok ellen.

GÖNCZ KINGÁNAK: Belső megnyugvást, hogy volt már rosszabb és hazugabb külügyminisztere is az országnak, mégis az EU -ba jutott, nem is piti pozícióba, mert ilyen univerzális tehetségek mindig kellene egy csalással regnáló kormányoknak.

UNGÁR KLÁRA: Egy kétméteres (tejcsokis) Turul madarat, mert a madárkórjából (úgy-ahogy) kigyógyulva, vette a bátorságot és az egészségügy területén (az OEP-ben) kamatoztatja széleskörű ismereteit, amelyeket a kisvállalkozások, a lakáshelyzet, a nyugdíjpénzár, a vagonkezelés, az autópálya, a családvédelem, az adó-és pénzügyi biztosítás területén, illetve a FIDESZ-ben és az SZDSZ-ben szerzett.

MEDGYESSYNEK: Egy utazó nagykövet számára hasznos vászontarisznyát, vándorbotot, kulacsot, malaclapot és három darab hamuban sült pogácsát.

MOLDOVÁNAK: Kádár hagyatékából megmaradt feljegyzést, miszerint: „Az emberek kevesebbet tévezzenek, többet olvassanak a marxizmus-leninizmus klasszisaitól, a szovjet íróktól és a szocialista világ gazdasági eredményeiről, mert ezzel gyorsíthatják fel a fejlett szocialista társadalom alapjainak lerakását”.

A RENDŐRSÉGNEK: Virgácsot és „intőt” minden közreműködő rendőr (a tábornoktól a közrendőrig) bejelentett és a be nem jelentett tüntetések feloszlatása és/vagy szétverése miatt!

Azon kívül, egy „hivatalos” figyelmeztetőt, hogy a törvénytelen akcióit végzők el fogják nyerni (előbb vagy utóbb) a méltó büntetésüket!

(Forrás: polgari birszemle - Prof. Dr. Bokor Imre.)

ADOK– KAPOK– ADOK– KAPOK– ...

A MAZSIHISZ vezetői levélben utasították vissza Sólyom László köztársasági elnök ebéd meghívását arra hivatkozva, az elnök nem írta alá az általuk oly nagyon hiányolt „gyűlölettvényt.”

Sólyom László köztársasági elnök sajnálattal vette tudomásul, hogy nem áll módjukban elfogadni meghívását a történelmi egyházak vezetőivel történő közös találkozásra – olvasható a Köztársasági Elnöki Hivatal hivatalvezetőjének válaszlevelében.

Kezdődik a hanuka.

Kedden (4-én) este kezdődik és nyolc napig tart a hanuka, a zsidóság legmeghittebb ünnepe. Ebből az alkalomból immár hagyományosan, tizedik alkalommal gyűjtik meg a budapesti köztere-ken, többek között a Nyugati téren, a hanukai gyertyatartó, a menóra első gyertyáját.

(amíg el nem lopják – a szerk)

(Hírextra)

Ellopták a Kosztolányi téri adventi koszorú egyik gyertyáját. Ellopták a Kosztolányi Dezső téren felállított adventi koszorú egyik gyertyáját. Az ökumenikus gyertyagyújtás ceremóniáját ennek ellenére megtartották.

László atya, a Villányi úti katolikus templom plébánosa beszédében kiemelte, hogy ma már a legszentebb dologt sem tiszteli az önzés.

(Lánchíd Rádió)

Kérem, senki ne gondolja, hogy László atya szomorú szavaival ez az esemény holnapra már a múlté lesz.

Nem bizony.

A katolikus rádiók ügyeletes szerkesztői már fogalmazzák tiltakozásukat, amelyben felhívják az ország minden katolikus papját, hogy a következő napon előadni szándékozott prédikációja e szörnyűséges tett elítélésében merüljön ki.

Továbbá a Katolikus Püspöki Kar tagjai kommunikében ítélik el a katolikus hívők elleni, immáron nyílt támadást, amely az adventi gyertya eltulajdonítását eredményezte.

Egyúttal a Katolikus Világszövetséget is megkeresve, hivatalos iratban tájékoztatja a budapesti eseményről, kiemelve annak szándékosságát, és a katolikus hívőkre gyakorolt lelki traumát, amellyel a közeledő ünnepet kívánják szélsőséges elemek megzavarni.

A közszolgálati, de különösen a kereskedelmi rádiók- és TV-k holnaptól külön műsorokat szentelnek az egyre erősebben támadó antikaticizmus jelenségének bemutatására.

A Vatikán felháborodott véleményt fogalmaz meg rendkívüli ajánlott levelében a Kosz-tolányi Dezső téri, fogalmazzuk így: gyertya megszenteléstelenítés ügyében, és egyenesen alávaló gyalázatnak nevezi a történeteket; – hozzátéve a független nyomozó hatóság hatékony, mindenre kiterjedő, alapos munkáját várja el a gyertya eltüntetésének döbbenetes ügyében.

A Vatikán felhívja a katolikus hívőket, közösségeket az egységes tiltakozásra, egyúttal kéri a hívőket a kereszt mindenki számára látható viselésére.

A kormányfő és hivatalban lévő miniszterei a Bazilikában tesznek rendkívüli látogatást, amelynek során találkoznak a katolikus egyház vezetőivel.

Sajnátkozásukat fejezik ki, egyúttal tájékoztatást adnak a kormányzati oldalon megtenni kívánt, hasonló eseteket megelőzendő intézkedésekről, továbbá Dávid Ibolya kezdeményezésére elhatárolódásra hívták fel a parlament pártokat. ...

A fenti hír igaz, de a kommentár a fantázia műve.

Az eredeti hír gyertyáról, és nem gárdáról szól. ...

Senki ne gondolja komolyan, hogy az adventi gyertya esetét a katolikusok úgy reagálják le, mint nem oly rég egy másik vallás hívői, az őket ért vélt sérelmet.

A katolikus egyház bölcsőbb annál, mint ahogyan a fenti szatirikus hangvételű írás fogalmaz.

– Arthur

László atya

Felhívás az összefogásra!

Hónapok óta hirdetjük, csak közösen lehetünk elég erősek. Ismert, ha egységről van szó, akkor szavakban mindenki csatlakozik, de a gyakorlatban (szinte biztos) valamilyen indokkal elutasítja a csatlakozást, vagy egyszerűen nem vállal részt benne.

Hónapok óta csiszolgatjuk ezt a megoldást, amely a civil csoportok laza konföderációja, és nem önfeladó UNIÓ! Egy olyan Népnemzeti Civil Háló, ahol nincs vezér, (akit zsarolhatnak, megvehetnek, lelőhetnek, ... stb.) ám vannak vezérelvek. Ahol mindenkit a személyes munkája minősít és nem a pártelit.

A Népnemzeti Civil Hálóban alulról építkezve, vagyis önszerveződévé lehetünk erősek, szerveztünk. Azért is, mert akik vállalták az összehangoló tevékenységet, azok hitelességét jelentősen megerősíti, hogy önként lemondanak a végrehajtó hatalomban való részvételről, egyszer és mindenkorra.

Az ERKÖLCSI FORRADALMAT csak úgy lehet megvívni, ha magunk közül kerül ki az a csapat, amely előkészíti ugyan a rendszer-váltást, de nem kér a hatalomból, mint ahogyan Mahatma Gandhi, vagy Deák Ferenc is félreállt a nagy munka után. Az összehangoló testület munkája áldozatvállalás és egyben szenvedés: a pénztelenség kilátástalanságának kreatív leküzdése és az önszerveződés munkájának beindítása.

Végül: az emberi agyak megvilágosításának emberfeletti munkája

a különösen gátlástalan médiaterror mellett. A kihívás óriási, szinte lehetetlen a feladat, és éppen ettől szép.

Minden feddhetetlen és áldozatkész honszeretőt felhívok a csatlakozásra. Legyen a Népnemzeti Civil Háló része, legyenek szervezett erő, és készüljenek, hogy együtt tudjunk mozdulni! Ha idejük, kreativitásuk, és képzettségük megvan a szervezéshez, de a kuli munkához is, akkor hívom a hatalomról önként lemondó és éjjel-nappal dolgozó összehangoló testületbe! A fizetség a győzelem lesz! Mert győznünk kell, hiszen ha Isten velünk, ki ellenünk? A fizetség az, ha látjuk, hogy az ország talpra áll; erkölcsében, hitében, gazdaságában, találékonyságában megújul.

Az önkénteseknek a közösséghez tartozás érzését és a szolidaritás megtapasztalását tudom ígérni, az összehangolóknak pedig csupán a drezdai civileket lelkiismeretlenül lebombáztató – Winston Churchill – szavaival élve: „Vért, verítéket és könnyeket” – és természetesen egy szebb jövőt, egy lebombázhatatlan erkölcsű hazát kívánok!

– Dr. Bene Gábor

A lélek edzése a képmutatással szemben

Nem csak a vallásos ember, de a materialista is hisz valamiben. Hinnie kell az anyagi természetű világban, dacára annak, hogy bizonyítékot nem mindig talál. Azért vagyunk egyformák mi emberek, mert mindannyian hívők és sajnos hiszék-kenyek is vagyunk. A hiszékenységgel széles körben terjedt el a képmutatás, a gátlástalanság, az aranyborjú imádata is, amelyet a mai kor tömegkommunikációja egyre jobban erősít. Az embert a média – elsősorban a reklámokon keresztül – ala-csonyítja le oly módon, hogy a tudatbefolyásolást szinte észre sem veszi. Persze nem csak a mai embertől rabolták el a szépség, tisztaság és a szemérem védő-pajzsát, hanem évszázadok óta tartó folyamatról van szó. Már Jézus is sokszor beszélt a farizeusok és írástudók képmutatásáról és arról, hogy egy hívő ember életében a gondolatok, a szavak, a cselekedetek összhangban legyenek, fedjék egymást.

A képmutatás jelentése: gondolkodom ugyan valamire de másról beszélek, és megint másról cselekszem. Tudom, nem tartok még ott, ahol kellene, de úgy teszek, mintha igaz lenne, amiről beszélek. Ezt tették hajdan a farizeusok és teszik ma az írástudók. A pénz imádata és mindenekfelettségében való hit, sajnos – szintén – nem csak a mai világ szégyénye, ti. már régen megfertőződött a világ az anyagiassággal, a kufárság vírusával. Ami a legborzasztóbb, hogy sajnos a vallás világa is megfertőződött a történelem során, hiszen pl. a búcsúcédulák árusítása is, pontosan erre utal. Manapság azt tapasztaljuk, hogy a kufárság vírusa rombolóbb és felismerhetetlenebbül aljasabb, mert láthatatlanul terjed, szinte észrevétlenül lopja be magát a lelkünkbe. Pontosán úgy, ahogyan az elaljasult világmédia mutatja, úgy sze-retetnénk élni: könnyedén, dolog nélkül, gazdagon és gondtalanul.

Ha a fertőzésnek nem állunk ellent, akkor bizony minden gondolatunk erre összpontosul, s hihetetlen aggodással tekintünk a pénztárcára, bankbetűnkre, az árfolyamokra. Nincs gondtalanság, nincs könnyű gazdagság, mert a vagyon teher is számunkra,

különösen akkor, ha nem a tehetségünk, tudásunk és szorgalmunk révén szereztük, mert a fertőzött ember feláldoz minden jót és magasztosat a pénzért, a hará-csolásért.

Nem a vallások, sokkal inkább Jézus segítségével juthatunk el oda, hogy lelkületünkben változzunk. Belső gondolkodásunkban, – az Ő segítségével – fedje egymást az, amit gondolunk, mondunk és cselekszünk. Csak az az élet hiteles, amelyre nézve a körülállók ezt tapasztalják. A hamis pénz nem egészen ugyanaz, mint amilyennek lenni kellene; aki nyíltan (vagy rejtve) semmibe veszi az erkölcsöt, a valódi értékeket, és önzésre, gyűlölködésre cseréli a becsületet a másik tiszteletét – bizony kufárrá lesz.

A belső gondolkodásunkból elrejtetni semmit nem lehet, előbb-utóbb minden láthatóvá lesz, bármennyire rejtgetjük. Ezért mondja Jézus: „Attól őrizkedjétek, ami romlott és azt soha ne kövessétek.” Ma ez így hangzana: Ne feledjétek az Újszövetséget lapozgatni és őrizkedjétek Gyurcsány és a többi burzsuj-bolsi mintáinak követésétől. Isten ugyanis mindenkit szeret. (Ez a kereszténység és Európa alapja is). Őt akit nagyon szeret, próbára is fogja tenni. Hogy mi a célja a próbának?

A lélek edzése.

Vagy kiállja a próbát a közösség és az egyén, vagy nem. Élünk a felajánlott lehetőséggel, hozunk létre szeretetközösségeket azért, hogy mi egy egységes és jól működő nemzetet emelkedjünk a jelen megpróbáltatásai által.

Köszönjük Urunk, hogy ehhez megadod az erőt, a lehetőséget, a gondolatot, a szavakat és a cselekedetet is. Áldj meg bennünket, – kérünk – hadd legyünk áldással, misszionáriussá mások és a magyarság számára is.

– Dr. Bene Gábor

Az év dumája:

„A lakosság fokozottabb eladósodása valódi probléma, de ez a lakosság saját döntése alapján történik” – mondta Veres János.

(a pofátlanságnak is van Jánosa – Arthur)

Miután bevallotta az ő, pénzügyminiszteri (némi Gyurcsány hátszéllel) közvetlen utasítása alapján nem tették közzé a 2006-os parlamenti választások első fordulójára előtt az államháztartás tényleges helyzetét tükröző adatokat, mi, a Virtuális Páholy tagjai – ökelme külön meghallgatását mellőzve statáriális döntést hozott:

Nyírbátor koronázatlan királyát, a tézstakésztők doyenjét, az Önkéntes Védelmpénz Elfogadók Szövetségének felügyelő bizottsági tagját, a keleti végek rettenthetetlenjét – Veres János előzetest – a nemzet akaratának megfelelően az alábbi végzés szerint elmarasztaljuk.

A nyomozás során bizonyítást nyert vádak, amelyeket a nevüket, hangjukat, lényüket félelmükben nem vállaló egyszerű emberek a rajtuk elvégzett plasztikai műtétek, és egy meg nem nevezett dél-amerikai országba távozásuk előtt megfogalmaztak – olyan széleskörű összefonódást (maffia szerű tevékenységet) tártak fel, amelynek létrehozására az átmenetileg hazánkban garázdálkodó miniszterelnök mohó, jövedelem szerző képessége sem alkalmas.

Figyelembe véve az alperes féreg mivoltát, bíróságunk

– élethosszig tartó igazmondásra ítéli, amelynek teljesülését ellenőrizendő Gyurcsány Ferencet rendeli ki;

– különböző külföldi pénzintézetekbe menekített vagyonát tényleges rászorultság szerint felosztani kötelezi;

– a nemzet kifosztott, elszegényedett tagjainak felemelkedését, életkörülményének javítását célzó ígéreteinek kizárólag kézzel történő sokszorosítására kötelezi, – amelyhez szükséges tollhegyet és tintát, illetőleg időszámításunk kezdete előtti kínai papírgyártási technológia leírását az előbb felsorolt személyek adományként biztosítják;

– előbb körülírt, naponta huszonegy órában át tartó munkája zavartalanul az ország területén, a népsűrűséget tekintve a legkevésbé lakott helyen kijelölt felvonulási (nem május 1-i) épületben biztosítja;

– ugyanígy, a külső zavaró tényezőket a legnagyobb körültekintéssel elhárítandó, víztől-gáztól-villanytól-telefontól, ruházattól, szerszámoktól, égést keltő anyagoktól és minden egyébtől, – amely másolási tevékenységére befolyást gyakorolna, továbbá személyes őrzését és védelmét biztosítandó, – együttesen megfosztja;

A kiadmány hitelül: Zsöllye János mester, Virtuális Páholy.

Mottó: a humor hal meg utoljára, nem a remény.

– Arthur

KOSSUTH TÉR 2006 – Kiadja a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 – megjelenik minden csüörtökön

Felelős kiadó: Gonda László (+36/30/3772690) ❖ Felelős szerkesztő: Dr. Bene Gábor

MNB 2006 honlap: www.harcter.hu ❖ Független Kossuth téri honlap: www.harcter.info

Kérjük, ha érdekesnek látja, adja tovább, sokszorosítsa újságunkat! Kapcsolat: harcter@gmail.com

Egyes írások tartalma a cikk szerzője véleményét tükrözi!